

ims, et impossibile: qđ est magis realiter factam et impossibilem: deinde. 1^a p^o p^o potest nalis unire intencionaliter p^o et obli n. dum existens: qđ est magis potest modifiare realiter et inesse realiter n. dum existens: neq. est ualut hoc. 2^a p^o p^o potest nalis existere separatim a suo s^oto: qđ est magis potest existere nalis separatim a sua realitate: hoc uia ualut: qđ neq. argum^o deductum a p^o ad uia.

Primo 2^a ad etiam rel^o magis respicere huius in existentem: et tñ nalis potest manere entia rel^o sine h^o existente: qđ ualut, et, et etiam mi potest respicere realiter existentem: tñ potest uia entia saltem dicitur exytere sine realitate. De 2^a 2ª opinionem J. nando magis: qđ entia rel^o in tali opinione nihil aliud est, qđm entia sunt. V. g. albedinis, qđ n. dependet in exist^o a suo s^oto, id potest h^o intelligi nomen denominas s^oto, ut uia in uia p^o suppositione, i^a sup exist^o et a p^o n^o m^o m^o ad suam realiter n. ponat^o et n^oo, illi n. potest denominas uia uia, i^a qđ nil p^o n^o apparet, uñ ori ab, qđ antea n. daret.

De 2^a: in opinione Arist. admitendo magis et nando min, i^a qđ in tali s^oto s^oto V. g. nihil aliud est, qđm s^oto, et p^o, ita ut in p^o et ad p^o includat utraque extrin existens dicens s^oto in recto, tñ uia in obli. In s^oto uia admitente rel^o s^oto s^oto dicitur ex n^o rei resp^o argum^o: si n. uia uia distinctio unione inter m^o et realiter, ut m^o de nomen^o uia, m^o uia n. ad qđ admitenti s^oto rel^o ex n^o rei dicitur i^a nulla dicit illarum necessitate uia am denominas s^oto, i^a hoc ut p^o s^oto s^oto m^o.

29
Arguetur 2°: sicut magis unum, et per se unum sua realitate, ita ipsa realitas unum unum, et per se tali modo, sed hoc non obstante potest realitas existere separata a modo: quod idem dicitur de ipso modo. Sed 3°: realitas non est distincta, sed naturaliter potest existere separata a modo: quod est magis poterit existere naturaliter separata a realitate, quod tamen non admittunt philosophi.

Quod ergo nunc magis: realitas non unum non per se et immo modo, sed per ipsum modum, quod potest per se ipsum unum realitatis, et realitatem sibi: itaque potest realitas existere sine illo, quod naturaliter sit unum modo, quia est distincta ab unione ad modum, non tamen magis sine realitate, quia est indiget ab unione ad realitatem: sic autem est falsum, et immediata dependentia, et egressio sui a causa, et ad se ipsum implet, quod existit sine se, in causa non potest existere non existente esse, quia non per se, immo illam producit, sed per ipsam actionem, quod est falsum productum est falsum, ut unum producit in sui, alioquin causa est falsum productum est falsum, et per se denominare illam productionem, quod est falsum, in se denominare productionem suam, et actionem per ipsam actionem, et non per se, sic ergo realitas unum modo per ipsum modum, et non per ipsam.

Sicut, ut si notavi esse in se in aualione, non ad realitatem, sed in postulante talia unione, potest aliquid apparere per se modum existere separatum a sua realitate, cuius ratio est: quia magis ita separatio ad hunc remanere suam, etiam, nam, quod naturaliter sit unum non est, ut supra illi estate, sed potest, quod postulet unum per autem tamen adhuc heret magis separatio a realitate.

Atque sic ad. citius admittent modum esse aualiter unum
et

Et ut illius esse, tunc de ratione positam in 2^a p^obi nostra
est, nempe, qd n^o est intelligibile, q^o m^o una entis unitati imi,
et p^o alteri, et nihil omnino hori n^o sit et eius esse ppter
qd admittant unionem dy^octam ab eis, q^o possunt ad in-
uicem segate existere.

Et certe, t^o m^o p^o se, et imi unitati uae realiti, qd n^o
ilominus existere ipatit ab illa, un^o qd colligi, qd una realitas v^o
p^o unitati m^o m^o, et n^o imi, et p^o se, nam qmuis imi, et p^o se
una alteri unitati, adhuc poterunt existere segate, ut tu. qd in
m^o: qd nulum h^ontum, ut dicamus realitij unitati m^o
et eamem esse est postulare hanc unipionem mediatam, qd di-
comus eorum esse est postulare unitati imi, t^o q^o esse qd stare
separatis.

Quasi et sic possumus dicere, qd qntitas, albedo, salis, i-
m^o p^o se ipa dependant a substi, tanquam a s^o, qd imi
p^o se unitati, t^o dependant a s^o media proprie, tanquam
a s^o m^o m^o, nec argum^o qntit^o leucharistia urget, nam si
im^o dependent, et uniant, et possunt in D^ontis separari, et
qntitas poterit separari, t^o imi unitati, et negatex, t^o via
accidentia fornt m^o, t^o nulla.

Sub Decisio 5^a

Et aia v^oalij possit D^ontis educi?

Ante resolutionem adverte duplem aiam est possibilem,
alteram, q^o est independens p^o se ipsam q^o ad i^o v^oalij, al-
teram, q^o est independens p^o se ipsam q^o ad i^o, tam na-
ty, qm^o sup^onat^o: un^o i^o aia n^oalis est ineducibile, respicere
q^o est n^oalij, si in eam uollet introducere educationem, q^o p^o

nam qualis est immutabilis, g'itq; nemo q' d'p' e' sufficiens
 r'as, ut d' factu' negat' ma' i' spirituali, q' e' p'p'ri' b'it'p:
 q' e' idem n'p'p'q' e'it sufficiens r'as a' p'p'ri'osi, ut d'ctur
 d' factu' aia' r'aly' ineducibilis, i' in illius p'p'ri' b'it'p' n' d'ct'
 unia: un' nota aia' r'aly' e' q' se d'no in dependens a' ma',
 ac q'm n' p'it' edui, q'it' ad huc

Quo, q' aia' r'aly' q' suam esiam aia' e' p'p'ri' inde
 p'ndens a' ma', q' ad o'p' u'iro: q' n' p'it' ab illa dependere:
 p' u'ia, q' q'ndo aia' dependens a' ma', t' r'ecurrit ad huc
 am qualis e' p'p'ri' independensiam, q'm q' suam esiam h'it'
 t' n: n' hoc e' am q' iam h'it' q' esiam aia', ut p'it' sicut si
 ip'a aia' h'it'neret e' aia', sicut e'it albedo n' n'quans r'is
 albedi: n' h'it' iam, e'

Quo, q' n' aia' q' suam esiam qualis e' independens a' ma'
 eductio, seu dependentia ab ip'a ma' i' illi d'no in p'p'ri'atione
 t' u'io p'p'ri' in p'p'ri' b'it'p', e' d'ctur q' e'it q' implat' q'it' fa
 ut in aia' suam p'p'ri' p'p'ri' sicut r'ed'no illam dependens
 ac d'ctur a' ma': u'ia p'it', q' ab hac r'is r'edunt o'p' n' p'p'ri'
 p'p'ri'um p'p'ri' album, lapidem sanctum, u'ia q' e'it e'it e'it
 r'ed'no, in m'ny p'p'ri' r'as, ut albedo u'it' ita in p'p'ri'atione
 t' h'it', ut n' r'ed'no d'ctur q' illam p'p'ri' r'ed'no album, nec p'p'ri'
 h'it' lapidem sanctum, nec n' r'ed'no albedi n' r'ed'no: p'p'ri' u'ia
 dependens r'ed'no independens dependens

Ex p'p'ri' q' illud, q' e'it e'it r'ed'no albedi, nec d'ctur
 p'it' illud in se ad m'it' r'as, ut p'p'ri' e'it e'it r'ed'no: ut aia'
 r'ed'no e'it e'it dependens a' ma' independens e'it e'it ab illa
 ut ex d'ctur d'ctur i' p'p'ri' p'p'ri' q' impossibilis e'it talem de
 p'ndens in se admittat: major u'it' e'it e'it, aliquid d'ctur
 am, q' r'as, q' e'it e'it r'ed'no p'p'ri' r'ed'no p'p'ri' illam

Sicut dicitur, quia nimis gloriatur, nam quia per se suam esse animam
 habet non est albus, et potest natus fieri albus: quod est eadem ratio, quod
 suam esse animam habet indiget et a subiecto potest natus ab illo
 dependere. Et si per se suam esse animam habet non est albus ne-
 quam sicut albus est Divinus, nam ex se quod suam esse animam
 habet non est albus, nec Divinus potest fieri albus. Quod ergo, quod
 quod dicitur quod per se suam esse animam non est albus, idem valet, quod
 et non valet albedini, neque nigredini, ac per se suam esse animam
 est capax tantum albedini, et nigredini, et unam se habet ad
 se animam per suam esse animam tantum omnimoda dependentia et quod
 inducat.

Obijciunt: ubi circumscriptum est quod se per se impetrat, et
 tunc potest impetrari per se quod dicitur corpus per se circumscriptum
 esse in ipso loco: quod tamen anima potest fieri independentem potest
 tamen dependere. Quod ubi circumscriptum dicitur in eo, quod sit
 immediata correspondentia ut corpore ad lumen, cum esse efflu-
 ens per se ipsam rem tantum in se generat, et per se in se rem
 esse ubi non est expellere a se aliam corpus a se, si non habet
 et cum anima nunquam duo corpora possunt esse in se, quod
 non admittit: unde ergo quoniam haec ratio dicitur in obijctione eadem
 loco et calore, et frigore in subiecto nam essentia caloris est red-
 ere subiectum calidum, et essentia frigoris subiectum frigidum, ratio
 ad animam et aliam, quod potest Divinus tunc dicitur alibi esse.

Respondetur: ubi circumscriptum non est per se impetrat
 per suam essentiam, sed per se aliquid supradictum, nam per se negotium
 generat: quod est anima ratio non est per se independentem
 se ipsam, sed per se aliquid supradictum, quod potest tolli per se
 dependentiam a materia. Quod videtur manifeste, quia independen-
 entia anima existit in se in essentia ipsius anima, et dicitur

omni, q' talis e' quoniam e' finis p'pria, cui sit e' anexa negatio,
ut sit in densitate imaki, & irratiōe: ingensio us' exercitū
exercitū in ubi in o'ce ad lūm exercitū, ut in sp'atibilibus calōis,
& frigoris in ordi ad subrum, & ita talis densitas quoniam e'
finis p'pria, q' illi sit e'

Quodam aliq' sit t' aia ratiō sit independens q' solam
negatiōem dependentia, adhuc talis nōs foret Logia, negatiō us' q'
exercitū in ubi circūscriptio foret p'pria, q' i' nōs fundatū
in epia p' ordinem ad inuicem, ut nōs ratiō in bruto, a' nōs
t' fundatū in epia illam densitatē q' nōs ad exercitū in q'
exercitū penetrat, id e' e' Logia, & p'pria deini' e' Logia, q'
remouet finem dependentiam epia, & independens, q' h' de-
pendia, & p'pria, q' nō remouet finem dependentiam ubi cat-
ionis, & illius epia, q' nōs in exercitū ponat rem in tō, quam
epiam nō solit penetrat.

Obijci' e' idem nōs q' sit. Similiter existere q' nōs inde-
pendere a' subto si creari a' Deo, & existere dependenter ab
illo si sit adducta, ac p'pria erit sit independens, & depen-
dens a' subto: q' iam dependentia, & independens a' subto
possunt sp'ati in eod' re: q' t' aia q' ratiōem sit p'pria in-
dependens a' nōs p'pria sit remouere dependentiam ab
illo, & fieri dependentem: nōs si illud nōs q' sit p'pria dep-
endentia, & independens dependentia, ut nō p'pria aia p'pria
a' independens independens, & sit dependentia independens.

Quod aia e' G. homo i' in 3^{am} p'pria depp' i' q' p'pria
i' q' illa p'pria ad m'ias Logia i' am' requirit: q' sit p'pria in
eodem re sitam dependentia q' nō independens sint dep-
entia ab ipia re transpat, si aliq' ex illis sit independens,

negō uim, & rōi, qđ qđ illud uicidē dependet, et
 in dependeat qđ ubiq̄ mox p̄uinc̄ inter se stratiq̄ n̄
 ē maior uim, qm̄ qđ idem uictum sit heat albe
 dem, et nigredim, et alia alia rōia, neq; n̄ ex hōre
 quib; qđ ip̄a independētia dependeat, aut ex^o, sicut n̄
 pugti, qđ albedo sit nigra, et nigredo alba, sit qđ idem
 latum heat utraq; denūmōem: ut uō s' aia sit qđ
 se ip̄am independētia si qđ eductionem dependet, ip̄a p̄a
 tē independētia dependet, qđ n̄ minus uariat, qm̄ qđ
 albedo sit nigra.

Subsectio 6^a

De uicidē alia argumenta.

Subiū s^o independētia aia ab ip̄a mā ē uictis dē
 itā nō ip̄a aia, & existētia aia: qđ p̄terit aia 2^a am
 am existētia, & existētia dependere, qđ dependeat qđ
 independētia; nam nā uictis dē itā ē subiecta p̄tā
 sumi, qđ qđumad̄ ip̄a subiecta ē subiecta uerbi Di
 ni p̄minabit nām hōam, qđ illam p̄minaret nā
 Dina uictis dē itā ē subiecta. De 2° uicidē uicidē
 nam sicut ip̄a aia n̄ dēquid̄ uictis qđ uicidē existētia
 aia, itā ē independētia aia n̄ dēquid̄ uictis
 existētia aia, & qđ eductō independētia eductō ē
 existētia aia, qđ ab independētia aia uictis n̄ dēquid̄.

De 2° clāto anti uicidē uicidē uicidē n̄ qđ p̄a, et
 denūmōem, qđ n̄ sit inter conatū, et uictis, & qđ uicidē uicidē
 iat ē p̄ rei uicidē uicidē uicidē, & formalitātē, qđ uicidē
 uicidē uicidē, qđ n̄ dēquid̄ ē p̄ rei, s' ē p̄ rei n̄ dēquid̄.

sic, q̄ amittunt reſuales dependentiam, nec admittunt etiam
 deū, ut ſit auidens reale n̄ deū dependens immo, aliq̄ eſt mo-
 dale: ut uſq̄ ſi ualē eſt independens q̄ aliq̄ dependens, nempe
 q̄ ſuam eſſentiam: ut q̄ eſt ualē n̄ ſit appududinalis, ſit aualis,
 ſi eſt immortalis n̄ ſit appududinalis, ſit aualis, hoc fiet, ſi
 eſt aia, & uigentes independens: ſicut eſt p̄as, q̄ eſt etiam dependen-
 ſia q̄ ſuam n̄ ſit appududinalis, ſit aualis hoc fiet, ſi eſt aia
 ualē, q̄ eſt etiam independens q̄ ſuam n̄ ſit appududinalis, ſit
 aualis hoc habet.

Obijc̄ 1°: ductis reddet ſuam malim dependentem ſub
 q̄ eſt ualē reddet aiam ſub independente. De 1° r̄atio
 eſt, q̄ n̄ illiḡit aliq̄ cauſatum a ſubto ſine cauſate
 te ſiḡta: q̄ ſi malim deū dependentiam ſiḡtam: ſiḡt
 cauſati a ſubto malim ad uſq̄ aia ualē n̄ cauſati a ſub-
 to, ſit q̄ ſuam eſt ab illo ſubto independens remouere
 ſem dependentiam malim explim̄ eſt ſit auidens, eſt ſub
 ia, nam ſi auidens deū inhaleitatem ſiḡtam ſubtia
 n̄ deū ſiḡtam p̄citatem: q̄ eſt ſi malim habet de-
 pendentiam ſiḡtam, eſt aia ualē in dependentiam
 independtam. De 2°: dato qd̄ aia ualē independens q̄
 aſem creatiuam, adhuc n̄ poſſet educi, & r̄as eſt, q̄ poſ-
 ſibile eſt aia q̄ independens ſubto, aſem creatiuam, &
 poſſit diuſit̄ educi, & poſſibile eſt alia aia, q̄ ſuam
 eſſentiam independens, & nec diuſit̄ poſſit educi, nam
 q̄ implicanti apparet in poſſibilitate ipſius duplicis aia, ſi
 de hoc ualē aia ualē eſt q̄ ſi malim q̄ independens q̄
 eſſentiam, & nec diuſit̄ educi poſſit.

Deū, ſi ipſa independens ſit ſiḡta ab ipſa aia n̄
 104N, qd̄ ab illa poſſit ſiḡta, & eſt illiḡt d̄nari reductio.

nam et aia dicitur in se prae se habere, & in in
sua opposita, ut aia possit existere, sine hoc, & illi ubi
Dicitur tamen potest existere sine alijs nisi oia crea dependet
a Deo mediante dependentia a se dicta mediante esse
nunquam tamen Dicitur potest existere sine tali dependentia:
quod est aia et independet a subto q independetiam a
se dicitur, nunquam potest existere sine tali inde
pendentia, quous possit sine hoc, & illa n.

Itaq; ex se aia se habet independet q ad
lati in capacitate ad feminandam ductionem, nam ad
illam feminandam regred in aia impet, & et alij capa
uitate qd nulum huius furtum ad hanc capacitatem aia
redendam, et potest se nium, cum nobis sita potest in
na & aia sua creati ppter eius immortalitatem, & incor
ruptibilitatem, qm vitalis huius: qd dum nobis strariand
n vitat dicitur, qd aia n hanc talem capacitatem, et po
tuit in capacitatem, ad educationem feminandam.

Prode, qd ad redendam aia talem in capacitatem
nihil nobis nullum furtum primum hanc illi scedo
ndi capacitatem; sicut, ut dicimus albidum esse in cap
acem faciendi subtem ractum, nihil, qd nullum
hanc furtum ad redendam illi talem capacitatem
dicitur, qd ut melius intelligi immortalitas nostra aia
& illius nobilitate commendat, qd talis e, ut n ad
mitat educationem, & mortalitatem, & accidentalem neq;
in deteriorat, imo augeb Dicitur oia, qd tam nobilitatem
fuit creati, ut ei rueret dependentia a ma.

Itaq; iam responsionem septimi argi: ductio, &
creatio ita mi directo inter se dicitur oppositi: ita gener

rās reddat p n suum hūm frālis dependentem a subto. qō
 eā rās reddat p n frālis suum hūm independen-
 tem a subto. Q. 2^a, uti dicitur, qd rās sint oppositae
 dicitur eē, qd eductio sit frālis rei dependentis p aliq dēp
 tem, qd rās frālis p aliq dēp tem. Q. 3^a, uti dicitur
 dicitur in rō qd eductio concludit ad hūm pātionem,
 n uti rās, ut ubi utriusqū hūm, qd dēpntium sit
 opposita, qd p n rātem concludit n autem rātem.

Ex his dicitur qd frālis dependentia a subto.
 qō rās rāp rāp frālis independentia a subto. Nōq pōp
 ea hōc sit argum rās n ē magis independentia frālis a sub-
 to, qm generis dependentia ab ipa subto. qd eductio n ē frā-
 tis dependentia frālis a subto. qō neg. rās frālis independen-
 tia rāp hōc non eductio subto frālis dependentia frālis a
 agente, frālis dependentia frālis a pāpente ē rāp rās nō si-
 lut rās nō ē frālis dependentia ab agente, ita nō eductio
 frālis dependentia a pāpente.

Replicatio: a pī rei p hūm eadē ontas ē rās rās
 qd sit dēpntia. qō a pī rei eductio ē frālis dependen-
 tia frālis ab agente, qd a subto, qd pōp ē frālis dependen-
 tia a subto, qd ab agente. qō pōp rās nō ē pī rei exis frālis
 dependentia nō frālis ab agente qd independentia frālis nō frālis
 a pāpente. It. nō qd eductio nō ē frālis dependentia
 frālis a subto. qō nec rās ē frālis independentia a subto.

Q. 4^a dicitur qd eductio ē identice dependentia, rās rās
 ut nō ē independentia identice, qd rās ē, qd eductio
 ē identice dependentia, qd pōp rās nō ē frālis dependentia
 ē id ē 3^a qd rās nō ē frālis dependentia. ut
 16

uo creas qter ruid ad agere, & ad fruid n e idem s alij te
 nio iu, q sit spaliq independetia, qa hie p p riq n e aliq
 mabilis, imo ucaie n iup ad p p riam. Spali, qa si creas
 faueret frim spaliq independetia d subto sam spaliq iit
 independere qutiq existiq extra subtuca, q n e p rca
 p rca, qm q libet angelus, q e iup p rca existiq, q n deiepa

Deim q libet spaliq substantia q se spaliq independere d sub
 to inharioiq, e n p ductio niam, e rca i, qa iu eductio n
 d iup spaliq audentali, e substantia, qm n fuit spaliq subta
 tem independetia spaliq d subto inharioiq, alit d p rca
 ret frim audentali: qo e iia naliq erit p rca spaliq
 independere d subto eductio niam, e n p a sim creatiuam, rca
 ut spaliq naliq n e independere d subto inharioiq p a sim ed
 uctiuam: p rca, dependetia immedata, q dicit in modiq
 n p rca spaliq ab aie eductiuam qo e independetia
 spaliq, q dicit in iia naliq: p rca spaliq ab aie creati
 ua

Obiq q: Similium Lateranense eodem mo dicit aiam
 ee uiam, e rca ialei spaliq corpus, qd dicit ee immorta
 lem: it aia e iia spaliq corpus, qm aia infirmet: qo e er
 it immortalis, t aia n iit dependere. Sicut uerit uiam,
 qa aia, ut iit aia, e rca ialei spaliq corpus n e recipere qd
 aia corpus infirmet, it rca i, qd aia dicit on iud ad
 corpus, nam aliud e iia aia spaliq, d aliud spaliq aia
 infirmet, iud hie spaliq ialei, iud n p rca n ee aia
 spaliq, eam hie p unionem audentalem, q dicit q rca iit
 ee p rca illi ab aia ee spaliq aia infirmet

